

Van: Basta! <basta.org@telenet.be>
Aan: Basta! <basta.org@telenet.be>
Datum: 03/12/2009 11:42 PM
Onderwerp: Persbericht ondersteuning Anja Hermans / platformtekst

Beste, hierbij een mededeling aan de media. We zouden het op prijs stellen moest u de inhoud er van willen verspreiden via uw medium. We zijn steeds bereid u te woord te staan.

Vriendelijke groeten,

Anja Hermans
GSM: 0485 645 844
Mail: hermans.anja@gmail.com

Anja Hermans heeft met een reeks van inspecties op haar eentje de onveiligheid van de Kerncentrale van Doel en de nefaste rol van Electrabel hierin willen aantonen. Haar acties hebben veel deining veroorzaakt. Anja werd tot 8 maanden effectief plus een straatverbod veroordeeld. Een provocerende, buitenproportionele straf. Vijf politieke formaties hebben alvast hun verontwaardiging daarover uitgedrukt en drukten hun inhoudelijk steun uit (uitgebreid dossier over deze zaak - <http://www.indymedia.be/en/tags/proces-anja-hermans>). Wij roepen op tot een breed front van maatschappelijke organisaties, intellectuelen, activisten en sympathisanten om onze solidariteit met Anja te uiten en haar strijd te steunen.

Zij wordt een symbool in de strijd tegen de financieel/economische kolos Electrabel.

Het vonnis van de Correctionele rechtbank van Dendermonde is een uiting van klassenjustitie door een bevooroordeeld rechter uitgesproken. Deze uitspraak is een aanval op het recht van actievoeren en vreedzame burgerlijke ongehoorzaamheid. Het vonnis past in een toenemende aantasting van de burgerlijke vrijheden. Anja Hermans is een "klokkenluider". Dat type activisten moet via een aangepaste wetgeving beschermd worden. Electrabel schiet hier met behulp van een onderdanige rechter op de pianist en pleegt machtsmisbruik.

Electrabel plukt schaamteloos de burgers kaal met haar veel te hoge elektriciteitsprijzen. Men maakt miljarden euro's winst, die naar een beperkte groep aandeelhouders gaat binnen een kapitalistische logica, die geen rekening houdt met de belangen van de burgers. De schade die deze energiemoloch veroorzaakt is niet alleen op het gebied van veiligheid en ecologie, maar ook sociaal en financieel. Electrabel beschikt over danig veel economische en politieke macht dat het bedrijf een een staat binnen de staat is geworden. Het is deze constructie, een machtige vijand van de ecologische en sociale progressieve krachten, van de democratie, die we hier willen veroordelen.

De ondertekenaars van deze solidariteitsverklaring eisen dat de bevolking niet het slachtoffer blijft van de ongebreidelde winsthonger van Electrabel. Energieverspilling moet bestreden worden te koste van de zich verrijkende energieproducent, niet van de gewone gebruiker die amper overleefd in deze tijden van crisis.

Er moet ook een onderzoek komen naar het machtsmisbruik van Electrabel en haar betrokkenheid bij het Nucleair Forum. De nucleaire industrie mag reclame maken, zolang het maar transparant is, dwz in de eerste plaats dat de overheidsinstellingen eruit moeten stappen (SCK, Belgoprocess-NIRAS en IRE) en ook niet financieel mogen bijdragen. Vermits Electrabel deze procedure bemoeilijkt door het weigeren van noodzakelijke informatie aan de gebruiker, vragen wij om deze sabotage openbaar te maken via ondermeer Testaankoop.

De ondertekenaars doen een oproep aan de vakbonden en vakbondsafgevaardigden om deze beweging tegen Electrabel van uit hun bezorgdheden en de reeds door hen gevoerde acties, te ondersteunen. Electrabel bewees meermaals de syndicale rechten, die van de eigen arbeiders en van onderaannemingen, met de voeten te treden.

Tenslotte is het door Electrabel uitgelokte groteske vonnis tegen de vrije journaliste Anja Hermans van ondermeer Indymedia.be een aanslag op de vrije meningsuiting en de journalistieke rechten en verworvenheden. Haar onderzoek naar de veiligheid van de kerncentrale van Doel en de publicatie van een

170 blz. geïllustreerd dossier, moeten erkend worden als deel van de onderzoeksjournalistieke traditie. Het opgelegde straatverbod kadert in een poging om een dergelijk onderzoek te verhinderen. Dit vonnis houdt gevaren in voor elke vorm van journalistiek werk, "vrij" of "beroeps". De ondertekenaars verwachten dan ook dat de Persbond dat gevaar onderkent en de veroordeling van Anja Hermans verwerpt.

Electrabel vs. Hermans Anja, officieel beroep aangetekend tegen het vonnis.

8 maanden effectieve gevangenisstraf, 1.100 € boete en een straatverbod. Dat is de straf die Hermans kreeg op maandag 02 maart 2009 van de Dendermondse rechtbank.

Electrabel sleurde Hermans voor de rechtbank en stelde zich burgerlijk partij omdat ze het 2 jaar durende onderzoek dat in samenwerking gebeurde met Friends Of The Earth en Groen! Vlaams parlements lid Eloi Glorieux, beu was.

2 jaar lang bezocht Hermans de kerncentrale van Doel en vond gebreken in de veiligheid.

Hermans kroop door niet-afgesloten rioolbuizen, fotografeerde gaten in de omheining, werd geconfronteerd met een bewakingsagent die zijn mond ver voorbijpraatte, kroop zonder moeilijkheden over omheiningen om zich tot vlak aan de technische complexen te kunnen begeven, en liep zowaar meer dan een uur 's nachts rond op de kerncentrale vooraleer opgemerkt te worden.

Op 18 december 2007 werd zij, samen met Pol 'D Huyvetter (voormalig Friends of The Earth, nu actief bij Majors voor Peace) uitgenodigd voor een gesprek met Electrabel op kerncentrale Doel en wezen zij op de pijnpunten binnen de beveiliging.

Electrabel minimaliseerde de feiten, en dreigde met juridische stappen te nemen, als Hermans op en rond de kerncentrale zou blijven verschijnen. De motivatie van Electrabel om Hermans te dagvaarden:

"Mevrouw Hermans doet observaties, maakt nota's en neemt met behulp van telenszen foto's van poorten, omheiningen, technische complexen, beveiligingscamera's, grachten en greppels en riolering. Verschillende keren heeft zij tijdens haar illegale inspectiewerkzaamheden meermaals de eigendom van NV Electrabel op onrechtmatige wijze betreden.

Als gevolg van het gedrag van mevr. Hermans en inzonderheid van de verdachte handelingen die zij stelt in de onmiddellijke omgeving van de centrale, dient de NV Electrabel systematisch de veiligheidsprocedure "subversieve acties" op te starten, waardoor de normale exploitatie van de centrale wordt verstoord.

Daardoor moeten immers soms extra bewakingsagenten worden opgeroepen teneinde hetzelfde of een even stabiel bewakingsniveau te kunnen handhaven of waarborgen, aangezien een deel van de bewakingsploeg zich immers moet bezig houden met het observeren van Mevr. Hermans.

Het is voor de NV Electrabel enorm moeilijk om de juiste intenties van mevr. Hermans in te schatten en dus uit te maken in welke mate zij vandaag of in de toekomst een reëel gevaar zou kunnen uitmaken voor de centrale".

Electrabel vergeet hierbij echter wel te zeggen dat zij Anja Hermans meerdere keren zelfs gewoon niet opmerkte!

Bovendien kaderde het onderzoek juist én in alle openheid omtrent de gebreken op en rond kerncentrale Doel. Anja Hermans vormt niet het gevaar, zij is een vredesactiviste zonder slechte intenties. Anja kondigde haar acties op voorhand aan. Het gevaar is Electrabel en de kerncentrale Doel zélf, die in hun nota van burgerlijke partijstelling openlijk toegeeft met een probleem te zitten, als onaangekondigd mensen mét slechte intenties de kerncentrale zouden bestormen.

De ware toedracht is dat Electrabel het niet kan verdragen dat er terechte kritiek aan hun adres verschijnt en zoals het verleden uitwijst telkenmale verontruste burgers/activisten monddood wenst te maken!

Hermans Anja over de uitspraak van de Dendermondse rechtbank:

"De rechter heeft hier, ook naar mening van mijn advocaten, niet -onpartijdig aan de kar getrokken van de nucleaire lobby. De rechter verklaarde bovendien dat de kerncentrale van Doel 'veilig is'. Een politiek statement en anderzijds ook een zware verantwoordelijkheid om als rechter te dragen. Kritiek op Electrabel en de algemene problematieken rond kernenergie werd afgedaan door de rechter als "kwaadwillige

aanstellerij". Een tendens die we in andere rechtszaken omtrent Electrabel helaas meermaals zien terugkomen. De maatschappelijke relevantie wordt hier steeds onder de mat geveegd".

De rol van de rechtbanken.

Op 1 juli 2002 demonstreerden Greenpeace-activisten op en aan de kerncentrale van Doel. Zij protesteerden tegen de blijvende discriminatie van hernieuwbare energie. Actievoerders beklommen toen de koeltoren van de kerncentrale en ontplooiden een spandoek: "Stop met kernenergie".

Deze actie werd gehouden door Greenpeace om de duidelijke boodschap mee te geven dat kernenergie als het ware het elektriciteitsnet bezet en blijft genieten van tal van voordelen die bijvoorbeeld windenergie ontzegd worden. Er werd toen ook een duidelijk signaal gegeven dat pas als deze discriminatie wegvalt, het enorme potentieel aan windenergie zich kunnen ontplooiën op industriële schaal.

Naar aanleiding van deze actie diende Electrabel klacht in en veroordeelde de correctionele rechtbank van Dendermonde Greenpeace-Belgium tot een geldboete van 8.250 euro met uitstel en het betalen van een materiële schadevergoeding aan Electrabel. De milieuorganisatie werd schuldig bevonden aan het binnendringen van de nucleaire terreinen van de kerncentrale van Doel zonder vergunning, het beschadigen van de omheining en het onwettig gebruik van radio- en zendapparatuur.

De zaak is nog steeds in beroep hangende. De actie van Greenpeace verliep vreedzaam, er was geen fysieke schade aan individuen noch aan de eigendommen van Electrabel. De gaten in het gaashekwerk die er tijdens deze actie van Greenpeace wellicht tóen al waren worden nu door dezelfde Dendermondse rechtbank nog eens in mijn schoenen geschoven, ondanks het feit ik de ganse omheining van kerncentrale Doel in juni 2007 fotografeerde en we Electrabel hiervan inlichtten.

Op 25 oktober 2006 drongen een dertigtal activisten van Greenpeace de kerncentrale van Doel binnen.

Electrabel mag beweren wat ze willen, maar deze actie toonde overduidelijk aan hoe het gemakkelijk het is om de zogenaamde veiligheidsperimeters te omzeilen.

Met enkel wat ladders, een stel stevige benen die er de tred inhielden en klimmateriaal klommen de vredevolle milieuactivisten vlotjes over de omheiningen en daarna op het dak van één van de kernreactoren om vervolgens met zwarte verf een barst te schilderen van op de kernreactorkoepel naar beneden toe, een andere groep van Greenpeace-activisten was ook al zonder al te veel moeilijkheden op één van de koeltorens geklommen en schilderden daar het woord "Périmé - Vervallen" op.

Electrabel stond erbij en keek ernaar...

Met deze actie wil Greenpeace de veroudering van de Belgische kerncentrales en de veiligheidsproblemen die dat met zich meebrengt, aanklagen. Alsook wilde Greenpeace de politieke verantwoordelijken aanzetten tot een propere elektriciteitsproductie en vroeg ze steenkool en kernenergie de rug toe te keren. Het is perfect mogelijk de vervuillende elektriciteitsvoorziening achterwege te laten door te investeren in meer energie-efficiëntie en de elektriciteitsproductie te heroriënteren naar hernieuwbare energie zoals biomassa, zon en windkracht. Door in kernenergie te blijven investeren, worden alternatieven afgeremd.

De reactor van Tihange 1 vierde in 2005 zijn 30ste verjaardag. Het was oorspronkelijk voorzien dat alle kerncentrales 30 jaar na opstart gesloten zouden worden. Na twintig jaar beginnen de centrales immers te verouderen en stijgt het risico op ongelukken. Er doen zich dan meer incidenten voor zoals kleine lekken, al dan niet zichtbare barsten en kortsluitingen. De materialen van de reactor takelen verder af. Zo kunnen zich ernstige barsten voordoen in de deksels van het reactorvat. De impact van een verzwakking van de reactor laat zich gemakkelijk voorspellen. Belangrijke hoeveelheden radioactiviteit kunnen vrijkomen in dichtbevolkte agglomeraties in de buurt van kerncentrales zoals Antwerpen en Luik.

Op 19 december 2006 vonden er verschillende Greenpeace-demonstraties plaats aan alle zeven steenkoolcentrales en nucleaire sites in België. Activisten schilderden toen de woorden "Périmé - Vervallen" op de grond voor de kerncentrales. Deze acties wilden de aandacht vestigen op de kans dat er een nucleaire ramp voorvalt in kerncentrales die ouder zijn dan twintig jaar, elk jaar beduidend toeneemt. De Belgische reactoren van Doel 1 en 2 en Tihange 1 zijn dertig jaar oud. Alle operationele kernreactoren vertonen ernstige veiligheidsgebreken, die niet opgelost kunnen worden door het verhogen van de veiligheidsmaatregelen. Vooral in reactoren die ouder zijn dan twintig jaar, zou het risico op een nucleair ongeval elk jaar gevoelig toenemen.

De ouderdom leidt er tot de aftakeling van vitale onderdelen, die vaak pas opgemerkt wordt wanneer het (bijna) te laat is. Ook de liberalisering van de elektriciteitsmarkt bedreigt de veiligheid van de kerncentrales. Deze vrijmaking zorgde immers voor verminderde investeringen in veiligheid. Dat werkt slijtage in de hand en doet de veiligheidsmarges dalen. De nucleaire controle-instanties zijn niet in staat om een antwoord te bieden op deze vraag. Maar ook een aanslag op een reactor, maar ook op het kernafval of op nucleaire transporten zou kunnen gebeuren. Een ongeluk of aanslag in een kernreactor van het lightwater-type, dat in Doel en Tihange staat, zou kunnen leiden tot een kernramp met meer dan één miljoen slachtoffers van kanker. Bovendien zou het aanleiding kunnen geven tot de ontruiming van een gebied van 100.000 vierkante kilometer, of ruim drie keer het Belgische grondgebied. Tevens wilde Greenpeace tijdens deze acties ook de aandacht vestigen op de vervuilende rol van de steenkoolcentrales van Electrabel en de gevolgen voor het milieu.

Electrabel diende andermaal klacht in, om terechte kritiek aan hun adres de kiem in te smoren.

Het resultaat:

Begin februari 2007 werd campagnedirecteur Wendel Trio van Greenpeace gecontacteerd door de politie van Huy voor een ondervraging in verband met de acties in Tihange. Greenpeace werd door Electrabel beschuldigd van het onrechtmatig toegang verschaffen tot privé-eigendom, bendevoorming, bedreiging met het plegen van criminele feiten en het beschadigen van installaties en eigendommen.

In de maanden februari en maart van 2007 breidde dit nog uit. Greenpeacemedewerkers en -activisten werden gecontacteerd en ondervraagd door de politie van Huy, Oudenaarde, Dendermonde en Mol. Electrabel had vergelijkbare klachten ingediend in de verschillende juridische districten waar de Greenpeace manifestaties hadden plaatsgevonden.

Als 'kers op de taart' werden op 22 maart 2007 werden de kantoren van Greenpeace doorzocht en op zijn kop gezet en werd de server van Greenpeace in beslag genomen door twintig agenten van de Federale politie met een huiszoekingbevel. De aanleiding was een klacht die Electrabel indiende in het Brusselse juridische district als reactie op de actie van 27 oktober 2006 voor de hoofdzetel van de energieproducent in Brussel. Hierbij demonstreerden individuele personen aan één van de drie ingangen en voor een andere ingang werd een zwarte loper van steenkool uitgerold. Greenpeace-activisten waren aanwezig aan beide ingangen met een spandoek met de boodschap 'Electrabel, het is jouw energie die vervuult'. Er werden ook flyers uitgedeeld aan iedereen die het bedrijf binnenging.

Dezelfde dag verklaarde een woordvoerder van Electrabel in de pers dat ze enkel vergoed willen worden voor de geleden schade. Maar Greenpeace heeft nooit een schadeclaim ontvangen van Electrabel om eventuele kosten ter compensatie van schade aan hun eigendommen.

Sinds de huiszoeking op 22 maart en dit tot augustus, werden in totaal ruim 50 verhoren afgenomen van personeelsleden en vrijwilligers, terwijl Greenpeace alle motieven voor haar demonstraties publiceert in persberichten. Peter De Smet, directeur van Greenpeace, verwoorde het zo: *"Wij begrijpen niet goed waarom Electrabel terugvalt op een dergelijk misbruik van procedures. Wanneer wij manifesteren zijn onze bedoelingen altijd duidelijk en zullen we niet nalaten die te bevestigen. Het is totaal ongepast ons een huiszoeking op te leggen en ons te verhinderen ons werk te doen. Iedereen weet dat wij geen misdadigers zijn. Greenpeace hoopte dat het gerecht inschikkelijk zou zijn en dat Electrabel eindelijk haar verantwoordelijkheid zou nemen inzake de klimaatverandering."*

Open en bloot dus, maar in plaats dat rechtbanken Electrabel op de vingers tikt, werden deze vreedzame activisten vervolgd en gecriminaliseerd.

Burgerlijke ongehoorzaamheid en de rechtbanken.

Vergelijkbaar in hetzelfde scenario "geweldloos verzet en burgerlijke ongehoorzaamheid" zagen we dit optreden door rechtbanken ook al terug tijdens de acties van Trainstopping:

Burgerlijke ongehoorzaamheid is het opzettelijk breken van de wet of het negeren van opdrachten van de regering met een politiek doel. Burgerlijke ongehoorzaamheid is per definitie geweldloos en vindt bovendien nooit plaats uit louter eigenbelang.

Op zondagavond, 16 februari 2003 hebben elf mensen, ondersteund door het Forum voor Vredesactie,

gedurende drie uur een trein gestopt die richting Antwerpse haven reed. De lange goederentrein kwam van Duitsland en was gevuld met oorlogsmaterieel van Amerikaanse soldaten. In de haven zou het oorlogstuig verscheept worden naar de Golf.

In Melsele dekten burgers met een doek de seinlichten af en gebruikten eigen rode lampen om de trein het signaal te geven dat hij moest stoppen. De treinbestuurder heeft de trein tot stilstaan gebracht. Twee mensen ketenden zich vast aan de locomotief, twee aan de eerste wagon en één persoon maakte zich vast aan het stuurwiel van een legertruck die op de trein stond. Het eigen vege lijf werd ingezet om de oorlogsvoorbereidingen te stoppen. De actie verliep geweldloos en volgens de principes van burgerlijke ongehoorzaamheid: mensen namen hun verantwoordelijkheid op om te verhinderen dat tanks, legertrucks, gevechtshelikopters, pantsers, enz. ingezet konden worden in een nieuwe oorlog.

De elf Trainstoppers werden vervolgd voor het kwaadwillig belemmeren van het verkeer op de openbare weg, spoor- en waterwegen, voor weerspanningheid en het spuiten van een slogan op één van de militaire voertuigen. Nadat de correctionele rechtbank in Dendermonde zich onbevoegd verklaarde, ging het parket in beroep. Het Hof van Beroep te Gent veroordeelde alle 11 vredesactivisten wegens het kwaadwillig belemmeren van het verkeer. Voor de weerspanningheid werden 2 mensen veroordeeld en 9 vrijgesproken. Vrijspraak was er ook voor het spuiten van een slogan. 9 mensen kregen 1 maand gevangenisstraf met uitstel, de twee anderen 3 maand gevangenisstraf en 500 euro boete met uitstel.

Kort na de uitspraak in Dendermonde viel een nieuwe dagvaarding in de bus. Ditmaal werden drie mensen vervolgd voor de politierechtbank voor het zonder toestemming betreden van het spoorwegterrein. Ook in dit geval werden de actievoerders niet gehoord qua hun kritische stem en het relevante maatschappelijke belang inzake de actie op zich, maar werden 2 actievoerders effectief opgesloten in de gevangenis, afgeschilderd als gevaarlijk en werd hen bovendien ook nog een spreekverbod naar de pers toe opgelegd.

Recht op vrije meningsuiting en recht op manifesteren.

"Ik kreeg een straatverbod opgelegd om me te verbieden nog in een straal van 500 meter van de kerncentrale van Doel te begeven. Een gevaarlijk precedent dat wordt geschapen en waarin een rechter toegeeft aan de gril van een bedrijf, in dit geval de NV Electrabel. Hieruit kan voortvloeien dat bedrijven die in de toekomst niet wensen dat kritische burgers/organisaties aan hun poorten staan worden beknot in het recht op vrije meninguiting en het recht om te mogen manifesteren."

Een straatverbod wordt normaal uitgevaardigd wanneer een rechtspersoon bedreigd wordt of zich bedreigd voelt door de verdachte. Het gaat hier om fundamenteel burgerrecht: het recht om zich vrij te verplaatsen. Electrabel beziet mij dus als een bedreiging en zal naar alle waarschijnlijkheid alle burgers die kritiek hebben op hun bedrijf en hun praktijken en de brede beweging tegen kernenergie aldus kwalificeren. Aangezien een straatverbod ook kadert binnen de omzetting van de federale overlastwet in de politiecodex en dus bijgevolg kadert in de GAS-wetgeving, kan dus gesteld worden dat ik ook nog wordt aanzien als "overlast". Overlast ten aanzien van een bedrijf dat onze bevolking overlast met haar kernenergieleugens, ons leeg knijpt als een citroen met veel te dure energierekeningen en zich ons een onterecht groen imago wil aansmeren. Het kan nog altijd beter!

Groene stroom die geen groene stroom is.

Electrabel schotelt het ons graag proper voor: "17% van onze stroom is groene energie!".

De realiteit is wel even wat anders: in België produceert Electrabel maar 1,7% groene stroom. Bijna alle energie afkomstig van Electrabel komt uit kerncentrales en gascentrales. Electrabel heeft ook nog zeven tot op de draad versleten steenkoolcentrales. Die zorgen samen voor 10% van alle CO2-uitstoot in heel België.

De groene energie die Electrabel ons wenst aan te smeren komt uit...steenkoolcentrales. Naast de steenkool wordt biomassa mee gestookt. Dat kunnen olijpitten zijn, maar ook slib uit rioolwaterzuiveringsinstallaties, behandeld houtafval, of simpelweg huisvuil. Officieel geldt dit allemaal als groene energie.

Zo is er in de Gentse kanaalzone een bedrijf met een WKK-centrale van Electrabel waar stoemmelinks afvalbedrijven afval komen storten om de centrale draaiende te houden. Dat heeft inderdaad net veel meer te maken met groene stroom.

Electrabel koopt zich spotgoedkoop een groen etiket in het buitenland. Electrabel komt aan 17% 'groene energie', door de aankoop van grote waterkrachtcentrales in de Franse Alpen en windmolenparken in Portugal. Niet toevallig zeer goedkope centrales, die voor veel winst kunnen zorgen.

Echte investeringen in hernieuwbare energie zoals bv. warmtekrachtkoppeling (de gecombineerde productie van stroom en warmte, vooral bestemd voor lokale gemeenschap), daar kunnen we blijkaar als het van Electrabel afhangt nog lang op wachten.

Winst en de factuurrekeningen.

Electrabel maakt deel uit van moederbedrijf GdF Suez in Frankrijk. Daar klaagt men inmiddels steen en been en vindt men het monsterachtig om Electrabel dit jaar een extra taks krijgt opgelegd die dubbel zo hoog ligt als het jaar voordien. Vorig jaar bedroeg die 250 miljoen €. Dit jaar wil de Belgische regering de producenten van kernenergie 500 miljoen € taks op leggen. Electrabel dreigt daardoor het jaar te zullen moeten afsluiten met verliescijfers - te weten dat GdF Suez het voorbije jaar een nettowinst heeft gerealiseerd van 6,5 miljard €.

En wie betaalt er ondertussen de veel te hoge energiefacturen van Electrabel? Wij. Zowel de kerncentrales als de steenkoolcentrales zijn ondertussen al reeds lang afbetaald door ons. Met meer dan 3 miljard € onrechtmatige winst voor Electrabel.

Jan met de pet heeft geen bal aan slogans als "Electrabel, het is jouw energie!" of "Electrabel is er voor iedereen" als zijn energiefactuur alsmaar blijft stijgen. En zeker inzake de tussentijdse tarieven. Electrabel doet het voorkomen alsof ze haar klanten zo tracht te behoeden voor zware eindafrekeningen, maar laat ze zo eigenlijk betalen voor mogelijke verhogingen in verbruik en prijzen.

Electrabel kan ook veel winst maken doordat het bedrijf bijna niet verzekerd is voor het nucleaire risico. Geen enkele verzekeringsmaatschappij wil er zich vanwege het hoge risico aan wagen om Electrabel in te dekken.

En wat met het kernaafval?

Electrabel wil ons doen geloven dat het kernaafval afkomstig van de kerncentrales Doel en Tihange per jaar slechts een vingerhoedje per inwoner bedragen, en dat kernenergie veilig en niet vervuילend is, datzelfde vingerhoedje maal 10 miljoen is samengeteld een heel pak!

En waar blijven we ermee? Het licht radioactief afval blijft "slechts" enkele honderden jaren radioactief, het zwaar radioactief afval 250.000 jaar. Een oplossing voor de kernaafvalproblematiek is er nog steeds niet gevonden. De toekomst voor onze nakomelingen ziet er "stralend" uit !

Maar dit mag je in se allemaal niet uitspreken tegenover Electrabel, want dan loop je kans om door een rechter veroordeeld te worden, wegens "kwaadwillige aanstellerij". Het is daarom dan ook, dat ik weiger om de 1€ "voorlopige" provisionele schadevergoeding die Electrabel eist van me, te betalen. In mijn ogen mag Electrabel eerder beginnen met het betalen van schadevergoedingen aan de Belgische bevolking. Electrabel heeft het al genoeg bruinebakken.

Veroordeling ook kernbom op de vrije media.

De veroordeling van 2 maart houdt tevens ook een regelrechte kernbom in, op de vrije media, namelijk de burgerjournalistiek. Ik werd/wordt in het ganse dossier en de gerechtelijke vervolging ondersteund door Indymedia.be.

In België en Nederland kan iedereen zich burgerjournalist noemen, doch het Parket van Dendermonde wou blijkaar ná de pleidooien toen de zaak ten gronde werd gepleit op 02 februari eventjes nog snel een nevenonderzoek starten/openen.

Zo kreeg ik op 11 februari een convocatie van de politie in mijn bus, met data die reeds verlopen waren, en met nog één mogelijkheid om me de dag nadien aan te bieden bij de politie mét mijn perskaart. Na wat telefoontjes vanuit Indymedia.be en informatie te hebben gewonnen bij Pol Deltour van de

journalistenbond, besloot ik om mij niet aan te bieden.

Ik heb er ondertussen niets meer van vernomen van de hele zaak, ook al dreigde de politie ermee om me te seinen.

Ik heb hierover trouwens niets te verklaren. Zoals beschreven in een resem van artikels uit onze grondwet en het EVRM heeft politie noch gerecht er baat bij om achter mijn perskaart te vragen, noch dienaangaande te vragen daar een verklaring over af te leggen, tenzij men er natuurlijk op uit is om de journalistenbond over zich te krijgen.

Electrabel en vakbondsstakingen.

Raf Verbeke, een voormalig lid van het Comité Preventie en Welzijn in een van de onderaannemingsfirma's in Doel en Tihange trekt het boekje over Electrabel en hun praktijken ook nog wat verder open:

"In september 1999 werd met steun van Electrabel de staking van de arbeiders van Carnoy tegen de ontmanteling van onze tewerkstelling en de vakbondsrechten, ondermijnd met deurwaarders, politie en eenzijdige verzoekschriften met aanklacht dat de veiligheid van de centrale van Tihange in gevaar was. Dit wegens het achterhouden door het stakerspiket van fotogelaste buizen voor de centrale. In werkelijkheid legde de staking de just-in-time werk organisatie van Electrabel en onderaannemers bloot. Maar als het is om een staking te breken... is ineens 'de veiligheid' in het gedrang. De aanklacht van Electrabel werd ondersteund door het Ministerie van Binnenlandse Zaken en overgenomen door de Gentse burgemeester en politie.

Gelijkaardig verhaal tijdens de 4 weken durende staking in 2004 van het personeel van Tihange tegen ontslagen. De directie liet de kerncentrale draaien door kaderleden, met manifeste gevaren vandien in plaats van toe te geven op de eis tot vrijwaring van een paar tiental jobs. De 'Veiligheid' speelde ineens niet veel rol meer. Pittig detail: de kaderleden werden vervoerd en bevoorrad met een helikopter".

Veiligheid van werknemers:

"Die lopen in feite als eerste gevaar en zijn ook de eerste klokkenluiders. De Codex op Preventie en Welzijn op het werk (CPW) houdt in wezen een soort klokluiderstatuut in voor elk verkozen lid van het CPW dat wettelijk gesproken juridisch nalatigheid kan aangewreven worden bij het uitbrengen van adviezen aan de patroon. Die is natuurlijk juridisch verantwoordelijk voor de veiligheid in het bedrijf, maar hij kan de adviezen en verplichtingen van het CPW niet naast zich neerleggen. Sinds de invoering van de bevoegdheden van CPW inzake milieu is het CPW ook bevoegd voor preventie adviezen in een perimeter rondom een bedrijf".

"De syndicale delegatie Tihange heeft naar aanleiding van de regeringsbesluiten over de sluiting van de kerncentrales een diepgaande discussie gevoerd over de precieze gevolgen en modaliteiten van die sluiting. Deze waren niet tegen de sluiting integendeel, maar zij legden wel de vinger op tal van problemen waar niet mee rekening werd gehouden".

Wanneer het Beroep juist voorkomt voor het Hof van Beroep in Gent, is nog niet geweten.

Binnenkort wordt er alvast een benefiet georganiseerd voor de advocaatkosten.

Contactpersonen:

Eloi Glorieux (Vlaams Volksvertegenwoordiger Groen!)

GSM: 0475 982 093 - Mail: eloi.glorieux@groen.be

Els Van Weert (Vlaams Volsvertegenwoordiger SLP)

GSM: 0477 266 240 - Mail: els.vanweert@lier.be

David Heller (Friends of The Earth)

GSM: 0472 342 463 - Mail: david.heller@foeeurope.org

Andy Vermaut (Friends Of The Earth)

GSM: 0499 357 495 - Mail: andy.vermaut1@telenet.be

Ludo De Brabander (Vrede vzw)

Tel: 09 233 46 88 - GSM: 0473 51 64 62 - Mail: ludo@vrede.be

Sven Lauwers (Masereelfonds) Mail: antwerpen@masereelfonds.be

Keltoum Belorf (Indymedia.be)

GSM: 0477 670 618 - Mail: keltoum@indymedia.be

Raf Verbeke (Comite voor een Andere Politiek)

GSM: 0497 230 760 - Mail: carineraf@telenet.be

Antoon Stessels (SP.A Rood)

Mail: antoon.stessels@telenet.be

Peter Mertens (voorzitter PVDA)

Mail: p.ter@skynet.be

Michel Vanhoorne (Coördinator L.E.F.)

tel: 09 222 40 33 - GSM: 0497 57 94 59 - Mail: www.lef-online.be

Luk Vervaet (CLEA, Comité pour la Liberté d'Expression et d'Association, Comité voor de Vrijheid van Mening en Vereniging)

GSM : 0478 653 378 - Mail : vervaetluk@gmail.com

Voorlopige ondertekenaars van deze platformtekst:

Friends of The Earth Vlaanderen en Brussel

Eloi Glorieux ,Vlaams volksvertegenwoordiger voor Groen!

Els Van Weert , Vlaams volksvertegenwoordiger voor SLP.

Peter Mertens, voorzitter PVDA

Raf Verbeke Comite voor een Andere Politiek (CAP), voormalig afgevaardigde van Carnoy.

Antoon Stessels voor SP.A Rood

Luk Vervaet, CLEA, Comité pour la Liberté d'Expression et d'Association, Comité voor de Vrijheid van Mening en Vereniging.

Links Ecologisch Forum (LEF)

Ludo De Brabander (Vrede vzw)

Sven Lauwers (in eigen naam), Masereelfonds.

Indymedia.be

Indymedia Antwerpen